

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo iii. pro eadem d[omi]nica. ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Domínica. II. post Trinitatis

Tertius ar. Aud. zc. Lauete q̄ ne ab appetitu pprie laudis z honoz ad deum venire p̄tēnatis. Honor em̄ dñiū tanq̄ bonū publicū z cōmune p̄ferendū ē cuiusq̄ honozū puato. Vñ dicit lex. Publi/ ca utilitas p̄ferenda ē puato. L. de caducis tollendis. l. vna. §. penultimo. et. vij. q. j. Scias. et extra de dona. inter virū z vxorē. Demozie. Pone casū. Mandat rex aliq̄ p̄ bono reipublice z se excusat quia bonū h̄z tractare qd̄ pprium honozē tāgit p̄sumens q̄ ei rex facile indulgebūt. An sit excusandū? Lerte non Sed etiaz q̄ro. Si eū rex mandaret p̄ m̄o honozē z cōmodo sibi impendēdo an veller se excusare p̄ modico p̄uado: puta rex mādat sibi vt faciat eū comitē an se excusaret/ eo q̄ emerit decem libraz hereditatē. Lerte nō. Expone z applica notando/ q̄ nō possum⁹ nos excusare deo vocāte absq̄ cōtemp̄tū dāna bilē. Ipe aut̄ dicit. j. Reg. ij. Qui me con/ temnant erūt ignobiles.

Sermo. iij. pro eadem dñica. ij.

Nemo viroz zc. Qui habuerit substantiaz hui⁹ mundi z viderit fratrem suū necessitatē h̄re z clauserit vis. su. ab eo. quō charitas dei manet in illo: j. Joā. ij. Nota da ē triplex exhortatio ad charitatē fraternā que necessaria est vt pueniam⁹ ad cenā dñi cam.

Prima est exhortatio nature.

Secda scripture.

Tertia gratie.

De p̄ma Eccl. xij. Oē aīal diligit sibi sille De secda Rho. xij. Qui dili. pri. legē iple. De tertia. s. d̄ exhortatōe gr̄e. s. baptisimal. Aug d̄ doc. ch̄za. Dēs qd̄ fr̄s fm̄ q̄ homines sum⁹: sed m̄to mag⁹ fm̄ q̄ ch̄tiani

Primus ar. An de aliquē reprober si ue excludat a celesti cena sine demerito. Glide do. ij. post pasca.

Secund⁹ ar. In p̄ced. zc. In h̄ dīcē/ dū de secda q̄ ē excusatio auaricie que notat p̄ h̄ q̄ alter dicit. Yuga boum emi qn̄ q̄. z eo p̄bare illa: rogo te habe me excusatiū. Yuga boum qn̄q̄ sūt qn̄q̄ sensus terrenis dediti. Aug. de p̄bis dñi. Qui q̄ sen

sus dīcunt iuga boum. qz p̄ eos terrena re q̄runt. boues em̄ terrā p̄sant: hōies aut̄ re moti a fide terrenis dediti nolunt credere aliqd̄ nisi ad qd̄ sensu corpis pueniūt q̄ntu p̄rito. Bern. Qui iuga iumentoz emūt: cū bestijs eternalit erūt. Tales itaq̄ cenabūt cum serpēte. Nā cū serpēs ē terra Bern. ij. dicit dñs ad serpētē. Terrā comedes cunct⁹ dieb⁹ vite tue. Est aut̄ h̄mōi excusatio auaricie triplex.

Prima palliatiua

Secda p̄sumptiua.

Tertia contemptiua.

Prima fit palliando. Et h̄ fit tripl̄. Qui dā aut̄ palliant suā auariciā ex necessitate vite natural. q. d. Necesse est sic facere p̄pter vitā. Magna fatuitas Tales timētes paup̄tatē tpale cū volunt eā fugere incurrūt eternā q̄ oīno irremediabilē. vt p̄z in reprobo dīuite q̄ nec vnā aq̄ gutta valuūt obtinere. Paup̄tas q̄ppe p̄is nō ē timēda. Erem̄ est cito terminabil: estq̄ remediabil. Semp̄ em̄ aliqd̄ inuenit p̄ vite necessitate. Est etiā multū vtilis si sit voluntaria: qz z satisfactoria ē z meritoria. Alij palliant ex filioz p̄uisione q̄s nimis carna liter amant. Tales notare deberēt qd̄ d̄ Eccl. v. Est infirmitas pessima quā vidi sub sole: diuitie z gregate in malū dñi sūt: peunt em̄ in afflictioē pessima: q̄n̄ aut̄ filij um suoz q̄ in sūma egestate erit. Et illud Eccl. ij. Derestat⁹ sum oēm̄ industrias q̄ sub sole stu. labo. habitū: herede post me quē ignoro an sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit: z dñabit in laborib⁹ meis q̄b⁹ desudauit z solicit⁹ fui. Alij aut̄ palliant ex multitudine. qz. s. mlti z q̄si oēs sic ad tpalia currūt fraudib⁹ z mendacijs se iplicantes. Audiāt tales Aug. di. Non p̄pterea min⁹ ardebūt cū multis ardebūt. Imo vt d̄ Eccl. xxvij. Scdm̄ lignū silue exardescet ignis. Sed heu nūc impletū videt: qd̄ h̄z Apoca. xij. Vidi aliā bestiā ascendētē de terra. s. auariciā q̄ seducit oēs habitantes in terra. id est animū habētes terrenis deditū z fa. o. pu. z mag. li. z ser. h̄re characterē bestie p̄ oris. i. diaboli in dextera ma. aut in frons. et ne q̄s possit emere aut vendere nisi qui habeat caracte. nomis bestie zc. Charactē diaboli ē dol⁹ z mendaciū. Joan. vij. de diabolo dicit. Cum loquit̄ mendaciū

et p[ro]p[ri]is loquit. Sed attendite q[ui]d sequit[ur] c. xiiij. Si q[ui]s acceperit characterē bestie: bibet de vino ire et cruciabit[ur] in igne et sulphure etc. S[ec]ūda sic p[re]sumendo de longa vita sperantes frui diuitijs in futuro. O impia fatuitas de futuro p[re]sumere q[ui]d in sola dei p[ro]p[ri]ate est positū Act. j. Non est v[est]rū nosse t[em]p[or]a vel momenta q[ui] p[ro]p[ri]e posuit in sua p[ro]p[ri]ate Contra illos ē s[er]mō de diuite dicente Lu. xij. Ania mea m[ul]ta bona habes reposita etc. Cui dicit[ur] est. Stulte/hac nocte re petet a te aiaz tuā. q[ui] aut[em] parasti cui[us] erit?

Tercia sic contēnēdo. Dulci em[en] p[ro]pter auariciā p[re]tēnt celestia et spūal[ia] a sol[is] terre nis inbiantes. Greg. di. xlvij. c. Des hui[us] seculi dilectores in terrenis reb[us] fortes s[un]t: in celestib[us] autē debiles. Nam p[ro]p[ri]ali gl[ori]a desudare appetūt: et p[ro] spe p[er]petua nec p[ro]p[ri]e q[ui]dem in labore subsistunt. P[ro] terrenis lu cris q[ui]libet iniurias tolerāt: et celesti mercede vel tenuissim[is] sibi ferre p[ro]meliaz re cufant. Terreno iudici etia[m] tota die assiste re fortes sunt: in o[ra]tione s[ed]o corā d[omi]no v[er]o vni us hore momēto lassant. Hec ille. Dulci vtiq[ue] p[ro]pter auariciā officiu[m] diuinū corēnūt atq[ue] s[er]uū dei. Exemplū de phariseis q[ui] d[omi]nū deridebant et auaros p[re]dicantem. Lu. xvi. Audiebant oia hec pharisei qui erant auari et deridebant eū. Ido b[ea]t[us] dicit[ur] Mat. vij. Nō potestis deo finire et mā.

Quartus ar. Audistis etc. Laete g[er]ne p[ro]pter t[em]p[or]alium amorē eternis p[ro]ueni[en]tijs et egestatē irremediabilē incurrat. Dicit lex. Si q[ui]s sua culpa eger: idignū est ei sub uenire. ff. de positi. l. Bona fides. Ar. op. ad h. lxxvij. di. Non sat. Audite. An ex cufand[us] esset hō et an sibi compatiendū es set q[ui] paup[er] et indigēs vocat[ur] respuit ire ad p[ro]cipē m[ul]ta bōa et p[ro]ciosa sibi offerēt[ur] eligēs pot[er]it ludere cū pomo putrido v[el] cū spu ma maris. Exponet applica notādo q[ui] bona t[em]p[or]alia comparatione eterno[rum] sunt velut pomū putridū aut spuma maris. Oigit q[ui] miserū ē sic terrenis inbiant celestia p[ro]uipē detes. Berni. Sic stulti estimatores d[omi]ni minimis maximā et de maximis minimā cu ram gerunt.

Sermo. iij. p[er] d[omi]nica. ij. post Trinitatis.

Nemo viroz

etc. Filiole nō diligam[us] verbo neq[ue] lingua sed ope et veritate j. b. iij. scz. ad cenā illā volum[us] puenire Notanda sunt tria inductiua ad opa pietatis exhibenda.

Primum necessitas obseruande exhortationis Eph. iij. Estote inuicē misericordes/benigni etc.

Secundum necessitas p[re]sequēde miseratiōis Mat. v. B[ea]t[us] misericordes q[ui]m ip[s]i miseri cordis p[re]sequent[ur].

Tertium necessitas imitande exemplatiōis. i. spūs dei. Lu. vj. Estote misericordes sic et p[ro]p[ri]e vester mise. est.

Salutatio Nemo etc.

Primum ar. An i[ste] do sit p[ro]sonaz acceptio Videtur q[ui]d sic ex eo q[ui] aliq[ui]s admittit: alios aut[em] excludit a cena celesti. Contra Act. x. Non est p[ro]sonaz acceptor de? R[ati]o. Notandū s[un]t Alex. de ales. in sūma. et Joā. de rupella in sūma de vicijs. q[ui] acceptio p[ro]sonaz d[icitur] p[re]lectio seu platio vni us p[ro]sone sup[er] aliā rōne parentelevel patrie vel alicuius alteri[us] cause irrationabil[is] cum interuentione debiti. Hoc supposito dicit[ur] dū s[un]t theologos in. j. dist. xlvj. q[ui] nulla ē p[ro]sonaz acceptio apud deū. q[ui] oēs vult ad agnitio[n]ē veritat[is] venire. Esti velint cooperari p[ro] libez arbitriū saluabūt. P[ro] sū damēto. Notandū q[ui] in hominib[us] de p[ro]ncipalit[er] voluntatē aspiciat q[ui]d fiat vel nō fiat exteri[us] In Quid[am] de p[ro]to. Ut desint vires t[ame]n est laudāda voluntas. Hac g[er] co tentos auguro[rum] eē deos. Hec facit vt veniat paup[er] q[ui] grat[ia] ad aras. Et placeat ceso nō min[us] agna bone. Et Sen. dr. Non q[ui]d det aut q[ui]d fiat sed q[ui] mente refert. In p[ro]p[ri]e q[ui] oib[us] adest facultas placēdi deo cū i oib[us] libera sit volūtas quā p[ro]ncipal[iter] aspiciat de? Cū g[er] aliq[ui]b[us] det gram et nō alijs. Querit An sit in eo p[ro]sonaz acceptio. Dicit r[ati]o. vt s[un]t Et q[ui] p[ro]clude. q[ui] paupes et pusilli non plus debēt d[omi]no diffidere q[ui] maiores. Nā p[ro]p[ri]e oēs p[ro] libez arbitriuz deo adhereret ita dō placere. In Sap. vj. Pusillum et magnū ip[s]e fecit et eq[ui]liter est ei cura de oib[us]. O mi[seri] feri igit[ur] s[un]t peccatores q[ui] diabolo mag[is] q[ui] dō cupiūt adherere. Hoc attendite fornicato[rum]

